

Arrest

nr. 285 089 van 20 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. DELHEZ
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 7 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat S. DELHEZ en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Georgisch staatsburger, geboren op (...) in Tbilisi. U was eind jaren '90 gehuwd met L. B. (...) en jullie zijn vier of vijf jaar geleden gescheiden. Samen hebben jullie twee dochters, S. (...) en M. G. (...), een tweeling geboren op 1 augustus 2000. Zij bevinden zich momenteel in Israël, waar hun moeder reeds enkele jaren woonde.

U verklaarde dat u vanaf 1994 twee of drie jaar politiek actief was. U was lid van de partij van toenmalig president Shevardnadze. U engageerde zich als vice-hoofd van de bewaking voor de wijk Saburtalo van Tbilisi. Jullie zorgden voor de beveiliging van de wijk tijdens de verkiezingen. Ook maakte u propaganda

voor de partij. Uiteindelijk besloot u de partij te verlaten omdat u het niet meer eens was met hun manier van werken.

Begin jaren '90 werd u onterecht veroordeeld voor illegaal wapenbezit doordat de politie stiekem wapens bij u had verborgen. U werd veroordeeld tot drie jaar voorwaardelijke celstraf. U bracht 6 à 7 maanden door in de gevangenis en kreeg vervolgens amnestie.

Vanwege deze problemen besloot u in 2003 te emigreren naar Oekraïne. U vestigde zich in de stad Charkov en had er een handel in zuivelproducten. In 2007 of 2008 keerde u een tweetal weken terug naar Georgië om uw paspoort te laten vernieuwen. In 2017 reisde u nog eens naar Georgië om uw paspoort te laten vernieuwen. Ditmaal verbleef u enkele maanden bij uw moeder in Tbilisi. In deze periode werd u bedreigd door aanhangers van de Georgische Droom. Enkele mannen benaderden u met de vraag of u voor hen propaganda wilde verspreiden binnen uw netwerk en stemmen wilde ronselen. U moest hierom lachen en weigerde, waarop ze u in uw gezicht sloegen en enkele tanden braken. Eén week later verliet u Georgië en reisde u terug naar Oekraïne.

In Oekraïne werd u ook beschoten door deze bedreigers. Uw been raakte daarbij verwond.

Vanwege de oorlog in Oekraïne besloot u samen met uw twee dochters te vluchten. Jullie reisden op 6 maart 2022 samen naar de grens met Polen. U stuurde van daaruit uw dochters naar hun moeder in Israël. Zelf reisde u door naar Berlijn waar u één nacht verbleef. Vervolgens reisde u naar België, waar u op 18 maart 2022 toekwam. Op 24 maart 2022 diende u uw verzoek om internationale bescherming in bij DVZ.

Ter staving van uw asielerzoek legde u de volgende documenten neer: uw originele huidige paspoort, uw originele vervallen paspoort, een kopie van uw studentenkaart, kopieën van twee lidkaarten van de partij van Shevardnaze, uw originele Georgische identiteitskaart en rijbewijs, uw originele Oekraïense verblijfsdocumenten, twee foto's van uzelf en uw dochters bij vertrek uit Oekraïne, en een foto van een bombardement in Charkov.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Bij KB van 14 januari 2022 werd Georgië vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat het vermoeden geldt dat een verzoeker in veiligheid is in een veilig land van herkomst. Het is bijgevolg aan de verzoeker om duidelijk aan te tonen dat, in zijn specifieke situatie, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in slaagt dit duidelijk aan te tonen, en dit om onderstaande redenen.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijenstelsel heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden.

In hoeverre laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie vanwege de autoriteiten en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Er dienen immers ernstige kanttekeningen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u vervolgd zou worden omdat u weigerde stemmen te ronselen voor Georgian Dream. Zij wilden beroep doen op uw netwerk dat u had toen u nog partijlid was bij

Shevardnadze. U lachte met hun voorstel, waarop u ernstig geslagen werd. Men heeft u zelfs in Oekraïne opgespoord en daar beschoten (CGVS p.8-10). Echter, stellen dat u ernstig bedreigd en zelfs in Oekraïne beschoten werd louter omdat u weigerde stemmen te verzamelen voor Georgian Dream, komt in het licht van bovenstaande landeninformatie bijzonder weinig waarschijnlijk over. Bovendien kan niet ingezien worden waarom de overheid u dermate op criminele wijze zou viseren, gezien uw slechts beperkte invloed op politiek vlak. U stelde weliswaar dat de mensen u nog kennen en u tot op heden respecteren, maar uit uw verklaringen blijkt dat uw politieke activiteiten reeds dateerden van de jaren '90 en dat u sinds uw vertrek naar Oekraïne in 2003 helemaal niet meer politiek actief bent geweest. Ook lijkt het weinig aannemelijk dat men uw netwerk dermate belangrijk acht, aangezien u op twee bezoeken voor het hernieuwen van uw paspoort na sinds 2003 niet meer in Tbilisi aanwezig bent geweest (CGVS p.3-7). Uw politiek gewicht lijkt dan ook in het geheel niet meer actueel. Voorts blijkt uit uw verklaringen een ernstig gebrek aan interesse, wat de aannemelijkheid van uw relaas aantast. U stelde immers dat u zich volstrekt niet meer in politiek interesseert en u wist eigenlijk ook niet voor welke verkiezingen men persé op u beroep wilde doen. U hebt hier niet naar geïnformeerd en u weet ook niet of nog andere personen net zoals u bedreigd worden om stemmen te verzamelen (CGVS p.11). Dit gebrek aan interesse in uw eigen situatie druipt in tegen uw stelling dat het vanwege de bedreigingen voor u volstrekt onmogelijk zou zijn om terug te keren naar Georgië.

Voorts dient te worden opgemerkt dat zelfs indien uw verhaal waar zou zijn, quod non, uw verzoek ongegrond is. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien wordt aangetoond dat er geen bescherming beschikbaar is in het land van nationaliteit. Er kan dus worden verwacht dat u eerst inspanningen levert om in Georgië bescherming te verkrijgen, en, indien u dit niet doet, dat u duidelijk aantoonst dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen. U blijft op dit punt in gebreke. U verklaarde dat u niet geprobeerd hebt om klacht in te dienen bij de politie of bij enige andere instantie. U hebt ook niet geïnformeerd naar mogelijkheden om bescherming te verkrijgen. U was evenmin op de hoogte van het bestaan van ngo's of organisaties die het verloop van de verkiezingen in Georgië mee monitoren. Ter verklaring stelde u dat het u niet interesseerde en dat u daar niet mee bezig was. U hebt geen advocaat gecontacteerd en u hebt zich niet gewend tot de Public Defender. Voorts hebt u zich ook niet gewend tot uw contacten bij de voormalige partij van Shevardnadze, hoewel u zelf aanhaalde dat u beschikt over een uitgebreid netwerk en een gerespecteerd persoon was in Tbilisi (CGVS p.9-11). Ter verklaring stelde u dat de zaken alleen maar erger zouden worden als u zou proberen de bedreigingen aan te geven (CGVS p.10-11). Dit betreft evenwel een louter blote bewering uwentwege. Uw totale gebrek aan initiatief ten aanzien van uw eigen situatie ondermijnt mede de ernst en aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees.

Uit de hierboven vermelde COI blijkt evenwel dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonst dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft, wat in casu dus niet het geval is.

Ter staving van uw verzoek legde u uw originele huidige paspoort neer, uw originele vervallen paspoort, een kopie van uw studentenkaart, kopieën van twee lidkaarten van de partij van Shevardnaze, uw originele Georgische identiteitskaart en rijbewijs, uw originele Oekraïense verblijfsdocumenten, twee foto's van uzelf en uw dochters bij vertrek uit Oekraïne, en een foto van een bombardement in Charkov. Deze documenten staven uw identiteit, uw Georgische nationaliteit en uw verblijf in Oekraïne. Dit zijn

gegevens die op zich niet betwist worden door het CGVS. U legt verder geen enkel document neer dat uw asielmotieven zou kunnen staven, waardoor deze beperkt blijven tot louter blote beweringen. De door u neergelegde stukken doen dan ook niets af aan de gedane vaststellingen omtrent uw asielmotieven.

Tot slot dient ingegaan te worden op de volgens u onterechte veroordeling voor illegaal wapenbezit die de oorspronkelijke aanleiding was voor uw emigratie naar Oekraïne. De politie had wapens bij u verstopt waardoor u veroordeeld werd tot een voorwaardelijke gevangenisstraf, en uiteindelijk verkreeg u amnestie (Vragenlijst DVZ, vraag 3.1 en 3.2; CGVS p.7). Dienaangaande merkt het CGVS op dat deze veroordeling, het terechte of onterechte karakter ervan buiten beschouwing gelaten, niet meer actueel is aangezien deze reeds van 1992 dateert en u nadien ook amnestie werd verleend. Deze vaststelling wordt bevestigd door het gegeven dat u, hoewel feiten indertijd voor u een aanleiding vormden om naar Oekraïne uit te wijken, u de veroordeling dan ook niet aan als asielmotief aanhaalt.

Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Uit hetgeen voorafgaat wordt u de internationale bescherming geweigerd. U heeft met name geen substantiële redenen opgegeven om uw land van herkomst in uw specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of u voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. Het feit dat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst staat vast. Rekening houdende met de procedurele waarborgen die gepaard gaan met de aanwijzing van een land als veilig land van herkomst en de evaluatie die voorafgaat aan deze aanwijzing, beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/7, 57/6/1 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van artikel 17 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en van "de gegrondheid en de wettelijkheid van de beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming".

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij een beroep indient tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 oktober 2022 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

Artikel 57/6/1, § 1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien : b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3 (...)”*.

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”*

Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”*

De Raad duidt erop dat Georgië bij koninklijk besluit van 14 januari 2022 opnieuw vastgesteld werd als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in zijn specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast rust in dit geval op de verzoeker.

2.2.3. Bij terugkeer naar Georgië vreest verzoekende partij vervolgd te worden door aanhangers van de Georgische Droom die haar viseren sinds zij in 2017 weigerde om voor hen propaganda te verspreiden binnen haar netwerk en stemmen te ronselen (notities CGVS, p. 8).

2.2.4. De Raad wijst er evenwel vooreerst op dat in de bestreden beslissing een aantal vaststellingen worden gedaan die de geloofwaardigheid van de door verzoekende partij voorgehouden problemen en vrees danig ondergraven.

Meer bepaald wordt door verwerende partij op goede gronden vastgesteld dat haar verklaringen niet aannemelijk zijn in het licht van de beschikbare informatie over de algemene situatie in Georgië voor laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime en zij voorts een ernstig gebrek aan interesse vertoont in haar eigen situatie. In de bestreden beslissing wordt desbetreffend immers op het volgende gewezen: *“Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie COI Focus Georgië – Algemene situatie van 24 februari 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_georgie_algemene_situatie_20220224.pdf), blijkt dat Georgië een meerpartijensysteem heeft waarin het politieke debat vrij kan gevoerd worden. Sinds de Georgian Dream-coalitie in 2012 op vreedzame en rechtmatige wijze de macht verwierf, begon in Georgië een hervorming van justitie met als doel een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Verschillende bronnen bevestigen de structurele verwezenlijkingen en vooruitgang op dit vlak. Niettemin de recente evenementen in Georgië op gerechtelijk en politiek vlak wijzen op een stagnatie in deze evolutie en er op sommige punten zelfs een achteruitgang waargenomen kan worden, is er actueel echter geen sprake van veralgemeende vervolging van laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime. Dit neemt niet weg dat geïsoleerde incidenten kunnen plaatsvinden.*

In hoeverre laaggeplaatste opposanten/critici van het huidige regime blootstaan aan (pogingen tot) druk en intimidatie vanwege de autoriteiten en in hoeverre deze, desgevallend, beschouwd kunnen worden als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, dient dan ook individueel beoordeeld te worden. U slaagt er echter niet in aan te tonen dat er in uw concreet geval sprake is van vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, noch met overredende verklaringen, noch aan de hand van bewijsvoerende stukken.

Er dienen immers ernstige kanttekeningen gemaakt te worden bij de geloofwaardigheid van uw relaas. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u vervolgd zou worden omdat u weigerde stemmen te ronselen voor Georgian Dream. Zij wilden beroep doen op uw netwerk dat u had toen u nog partijlid was bij Shevardnadze. U lachte met hun voorstel, waarop u ernstig geslagen werd. Men heeft u zelfs in Oekraïne opgespoord en daar beschoten (CGVS p.8-10). Echter, stellen dat u ernstig bedreigd en zelfs in Oekraïne beschoten werd louter omdat u weigerde stemmen te verzamelen voor Georgian Dream, komt in het licht van bovenstaande landeninformatie bijzonder weinig waarschijnlijk over. Bovendien kan niet ingezien worden waarom de overheid u dermate op criminele wijze zou viseren, gezien uw slechts beperkte invloed op politiek vlak. U stelde weliswaar dat de mensen u nog kennen en u tot op heden respecteren, maar uit uw verklaringen blijkt dat uw politieke activiteiten reeds dateerden van de jaren '90 en dat u sinds uw vertrek naar Oekraïne in 2003 helemaal niet meer politiek actief bent geweest. Ook lijkt het weinig aannemelijk dat men uw netwerk dermate belangrijk acht, aangezien u op twee bezoeken voor het hernieuwen van uw paspoort na sinds 2003 niet meer in Tbilisi aanwezig bent geweest (CGVS p.3-7). Uw politiek gewicht lijkt dan ook in het geheel niet meer actueel. Voorts blijkt uit uw verklaringen een ernstig gebrek aan interesse, wat de aannemelijkheid van uw relaas aantast. U stelde immers dat u zich volstrekt niet meer in politiek interesseert en u wist eigenlijk ook niet voor welke verkiezingen men persé op u beroep wilde doen. U hebt hier niet naar geïnformeerd en u weet ook niet of nog andere personen net zoals u bedreigd worden om stemmen te verzamelen (CGVS p.11). Dit gebrek aan interesse in uw eigen situatie druist in tegen uw stelling dat het vanwege de bedreigingen voor u volstrekt onmogelijk zou zijn om terug te keren naar Georgië."

Verzoekende partij voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij, in een poging de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, blijft steken in loutere vergoelijkingen, het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen, en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissing afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissing te weerleggen.

Waar verzoekende partij aanvoert dat verwerende partij artikel 17, § 2 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen heeft geschonden door geen verdere vragen te stellen over haar banden met Georgië en haar sociale netwerken aldaar, wijst de Raad erop dat artikel 17, § 2 van voormeld koninklijk besluit van 11 juli 2003 het volgende bepaalt: *"Indien de ambtenaar tijdens het gehoor tegenstrijdigheden vaststelt in de verklaringen van de asielzoeker of vaststelt dat er relevante elementen ter staving van de asielaanvraag ontbreken, stelt hij de asielzoeker in de loop van het gehoor in de gelegenheid om hier uitleg over te geven."*

De toelichting bij het koninklijk besluit van 27 juni 2018 tot wijziging van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelt: *"Alleen de tegenstrijdigheden die de ambtenaar tijdens het gehoor zelf vaststelt dienen aan de asielzoeker voorgelegd te worden zodat hij de kans krijgt zijn verklaringen te verduidelijken."*

Het vaststellen van tegenstrijdigheden tijdens het gehoor zelf is echter niet steeds mogelijk. De ambtenaar is daarom niet verplicht om de asielzoeker op te roepen voor een nieuw gehoor ten einde hem te confronteren met tegenstrijdigheden die slechts later aan het licht zijn gekomen.

De ambtenaar dient de asielzoeker eveneens in de gelegenheid te stellen om een bevredigende verklaring te geven omtrent het ontbreken van relevante elementen ter staving van zijn asielaanvraag. De ambtenaar draagt slechts de verplichting om de asielzoeker te confronteren met het gegeven dat er relevante elementen ontbreken, wanneer hij dit tijdens het gehoor vaststelt. Voor wat er begrepen dient te worden onder "relevant element", kan er verwezen worden naar de toelichting bij artikel 48/6 van de wet.

Dit artikel belet de Commissaris-generaal overigens niet om een beslissing te nemen op grond van een tegenstrijdigheid of op grond van de vaststelling dat een relevant element ter staving van de aanvraag ontbreekt en waarmee de asielzoeker niet geconfronteerd werd." (Verslag aan de Koning, B.S. 11 juli 2018, p. 55418-55419).

De Raad wijst er bovendien op dat voormeld artikel 17, § 2 betrekking heeft op tegenstrijdigheden die worden vastgesteld in de verklaringen van de verzoeker, terwijl *in casu* in de bestreden beslissing wordt vastgesteld dat de verklaringen van verzoekende partij over haar asielmotieven niet plausibel zijn in het licht van de beschikbare landeninformatie alsook verschillende onaannemelijkheden bevatten. Geen enkele rechtsregel schrijft voor dat de commissaris-generaal de verzoeker om internationale bescherming op voorhand dient te confronteren met de informatie op grond waarvan hij voornemens is de bestreden beslissing te nemen.

Wat betreft haar opmerking dat tijdens haar persoonlijk onderhoud geen verdere vragen gesteld werden over haar banden met Georgië en haar sociale netwerken aldaar, wijst de Raad er nog op dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De Raad duidt erop dat verzoekende partij er tijdens haar persoonlijk onderhoud mee geconfronteerd werd dat zij sinds 2003 bijna niet meer in Georgië is geweest en dat haar gevraagd werd waarom men zich dan tot haar zou richten om stemmen te ronselen (zie notities CGVS, p. 9). Derhalve kreeg zij wel degelijk de kans om te verduidelijken waarom men haar als een belangrijke pion beschouwde. Echter verwijst zij slechts naar haar netwerk dat zij opbouwde door haar politieke activiteiten in het verleden (notities CGVS, p. 9-10). In navolging van de commissaris-generaal, oordeelt de Raad evenwel dat het niet aannemelijk is dat men het netwerk van verzoekende partij, waarvan de politieke activiteiten dateren uit de jaren '90 en die sinds 2003 *quasi* niet meer in Georgië aanwezig is geweest, dermate belangrijk zou achten dat men haar zou bedreigen wanneer zij weigert stemmen te ronselen voor de Georgian Dream-partij. Ook in haar verzoekschrift laat verzoekende partij na concrete elementen bij te brengen waaruit kan blijken dat zij wel degelijk actueel nog steeds over een belangrijk politiek gewicht beschikt.

Daarenboven duidt de Raad erop dat, zelfs indien er enig geloof zou kunnen worden gehecht aan de door verzoekende partij aangevoerde asielmotieven, problemen en vrees, *quod non*, dan nog dient te worden opgemerkt dat zij hoegenaamd niet aantoonde of aannemelijk maakt dat zij in dit kader en zo zij daartoe de nodige pogingen zou ondernemen verstoken zou riskeren te blijven van de bescherming vanwege haar eigen, nationale autoriteiten. In de bestreden beslissing wordt dienaangaande immers met recht het volgende gemotiveerd: *“Voorts dient te worden opgemerkt dat zelfs indien uw verhaal waar zou zijn, quod non, uw verzoek ongegrond is. Internationale bescherming kan slechts worden verleend indien wordt aangetoond dat er geen bescherming beschikbaar is in het land van nationaliteit. Er kan dus worden verwacht dat u eerst inspanningen levert om in Georgië bescherming te verkrijgen, en, indien u dit niet doet, dat u duidelijk aantoonde dat de Georgische autoriteiten onwillig of onmachtig zouden zijn om u bescherming te verlenen. U blijft op dit punt in gebreke. U verklaarde dat u niet geprobeerd hebt om klacht in te dienen bij de politie of bij enige andere instantie. U hebt ook niet geïnformeerd naar mogelijkheden om bescherming te verkrijgen. U was evenmin op de hoogte van het bestaan van ngo's of organisaties die het verloop van de verkiezingen in Georgië mee monitoren. Ter verklaring stelde u dat het u niet interesseerde en dat u daar niet mee bezig was. U hebt geen advocaat gecontacteerd en u hebt zich niet gewend tot de Public Defender. Voorts hebt u zich ook niet gewend tot uw contacten bij de voormalige partij van Shevardnadze, hoewel u zelf aanhaalde dat u beschikt over een uitgebreid netwerk en een gerespecteerd persoon was in Tbilisi (CGVS p.9-11). Ter verklaring stelde u dat de zaken alleen maar erger zouden worden als u zou proberen de bedreigingen aan te geven (CGVS p.10-11). Dit betreft evenwel een louter blote bewering uwentwege. Uw totale gebrek aan initiatief ten aanzien van uw eigen situatie ondermijnt mede de ernst en aannemelijkheid van de door u aangehaalde vrees.*

Uit de hierboven vermelde COI blijkt evenwel dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden, heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden alsook tot de Public Defender, die bevoegd is om (beschuldigingen van) mensenrechtenschendingen en discriminatie te onderzoeken. Door middel van Legal Aid Service voorziet de overheid in gratis juridisch advies voor elke Georgische burger. Kwetsbare personen kunnen tevens beroep doen op deze dienst voor gratis rechtsbijstand en vertegenwoordiging voor de rechtbank. Daarnaast is er een breed scala aan ngo's, waaronder GYLA, Human Rights Center en Rights Georgia, die de situatie op vlak van mensenrechten nauw opvolgen en tot wie de burger zich eveneens kan richten voor bijstand. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie. Sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 is heel wat vooruitgang geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Verschillende structurele initiatieven zijn reeds genomen en hebben in de praktijk gezorgd voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht. Niettemin er de laatste jaren sprake is van een stagnatie of zelfs achteruitgang op bepaalde vlakken, kan in het algemeen nog steeds gesteld worden dat bescherming geboden wordt door de Georgische autoriteiten, behoudens specifieke, individuele situaties waarin door middel van concrete elementen aangetoond kan worden dat dergelijke bescherming niet voorhanden is. Uit de beschikbare COI blijkt dat een dergelijk gebrek aan bescherming voornamelijk voorkomt in highprofilezaken, waarbij hooggeplaatste opposanten van het huidige regime of hooggeplaatste figuren uit het vorige regime gerechtelijk vervolgd worden. Dergelijke zaken worden doorgaans gemonitord door de Public Defender en door lokale en internationale organisaties, zodat redelijkerwijze verwacht kan worden dat er voldoende bewijzen voorhanden zijn om deze

tekortkomingen te staven. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoont dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft, wat in casu dus niet het geval is.”

Verzoekende partij brengt geen concrete elementen bij die van aard zijn bovenstaande bevindingen in een ander daglicht te plaatsen. Immers komt zij niet verder dan het louter herhalen van de door haar aangehaalde problemen in Georgië, waarmee zij echter op generlei wijze afbreuk doet aan voormelde, pertinente en terechte vaststellingen dienaangaande.

Verder dient te worden vastgesteld dat de door verzoekende partij aangehaalde en geciteerde landeninformatie (bijlagen 4-12 van het verzoekschrift) volledig in dezelfde lijn ligt als en bijgevolg op generlei wijze afbreuk doet aan de landeninformatie zoals gehanteerd door verwerende partij. Dat er in Georgië nog een aantal problemen zijn met en dat er nog vooruitgang kan worden geboekt op het vlak van onder meer de bestrijding van corruptie en justitie, betreft dan ook een gegeven dat in de voormelde motivering en in de informatie waarop deze motivering schraagt uitdrukkelijk en terdege in rekening wordt gebracht. Dit gegeven doet echter geen afbreuk aan het feit dat de Georgische autoriteiten redelijke maatregelen in de zin van artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet nemen, dat zij aan hun onderdanen de nodige bescherming en ondersteuning bieden en dat aangenomen kan worden dat verzoekende partij zich bij eventuele problemen omwille van haar politieke voorkeur toegang kan verschaffen tot de nodige bescherming en ondersteuning vanwege haar nationale overheden.

De Raad onderstreept overigens dat de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent de beschermingsmaatregelen die worden genomen door de Georgische overheden bevestiging vinden in het feit op zich dat Georgië werd opgenomen op de lijst van veilige landen bij artikel 1 van het koninklijk besluit van 14 januari 2022 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, § 3, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst. Een land van herkomst wordt overeenkomstig het bepaalde in artikel 57/6/1, § 3 van de Vreemdelingenwet immers als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.

Haar verwijzing naar een arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (zie bijlage 3 van het verzoekschrift, EHRM 17 januari 2017, nr. 18766/04, Tsartsidze/Georgië) is evenmin dienstig. Verzoekende partij toont immers niet concreet aan dat zij zich in een vergelijkbare situatie bevindt als de personen op wie dit arrest betrekking heeft.

De overige, door verzoekende partij neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map ‘documenten’ in het administratief dossier (administratief dossier, stuk 5), kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoekende partij overigens niet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.2.5. Gelet op de hoger gedane vaststellingen inzake de asielmotieven van verzoekende partij, met name de vaststelling dat deze asielmotieven iedere geloofwaardigheid ontberen en de vaststelling dat zij voor deze problemen in haar eigen land hoe dan ook beschikt over de nodige beschermingsmogelijkheden en mogelijkheden tot genoegdoening, beroept verzoekende partij zich te dezen verder niet dienstig op de toepassing van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

2.2.6. Gelet op wat voorafgaat, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Georgië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

2.2.7. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT